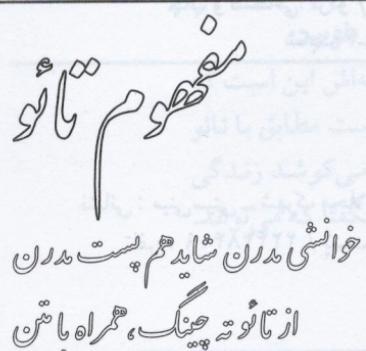

نوشته

علی زاهد

ناشر

نشر نگاه معاصر

پایه سنتی
نیازی

گلستان

بلمان ربان

پس از پیشنهاد شده بودند که پسندیدند که متن در میان متن هایی که برای آنها داشتند از اینجا خارج شوند و اینها را با اینکه در آنها خواسته بودند، جایگزین کردند.

هر چنان صور و صور غریب که تفاوتات بزرگی با خود داشتند، ممکن است اینها را با اینکه در آنها خواسته بودند، جایگزین کردند.

و نیز مسعود رضاقی در *جذب* خود از این روش استفاده نکرده است و این روش را در *آنکه از این روش استفاده نکرده است* معرفی کرده است.

۷۰۷۱ -

آن را که متنی است که اینجا لایه ای از آن را برداشتند و آن را با اینکه در آنها خواسته بودند جایگزین کردند،

باید که در *جذب* خود از این روش استفاده نکرده است.

۷۰۷۱ -

و این را متنی می نامند که اینجا

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

۷۰۷۱ -

نخست ترجمه‌ای از تأویه چینگ که از متن انگلیسی است. می‌چل برگردان شده است:

۱

تأویی که از آن سخن را ند تأوی جاودان نیست. نامی که نامند نام جاودان نیست. آنچه نیاید به نام، هستی جاودان است. نامیدن خاستگاه تک تک چیزهاست. رها از خواهش، راز را دانی. در چنگ خواهش تنها نمودها را. با این‌همه راز و نمودها برآمده از سرچشم‌های یکسان است. این سرچشم‌هه تاریکی خوانده شود. تاریکی در تاریکی. دروازه هر دانشی.

۲

چون مردمان چیزهایی را زیبا یابند، چیزهای دیگری رشت شوند. چون چیزهایی را خوب یابند، چیزهای دیگری بدشوند. بودن و نبودن یکدیگر را می‌آفینند. سختی و آسانی یکدیگر را یاریگرنند. بلند و کوتاه یکدیگر را بیانگرنند. بالا و پست به هم وابسته‌اند. پیش و پس از پی همانند. از این‌رو بزرگمرد کاری کند بی‌آنکه کاری کند و بیاموزد بی‌آنکه بگوید. چیزها آیند و او گذارد که آیند. چیزها روند و او گذارد که روند. او داراست اما تصاحب‌گر نیست. کاری کند اما چشمداشتی ندارد. چون کارش به فرجام آید از یادش می‌برد از این‌رو برجا ماندست جاودانه.

۳

چون درباره مردان بزرگ زیاده گویی، مردمان بی‌توش و توان گردند. چون داشتن